

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 18/06/2023 a les 12:32

El retorn al Sónar de la filla pròdiga Bad Gyal

La maresmenca va ser un dels caps de cartell de la darrera nit del festival barceloní | Enguany el Sónar ha celebrat 30 anys

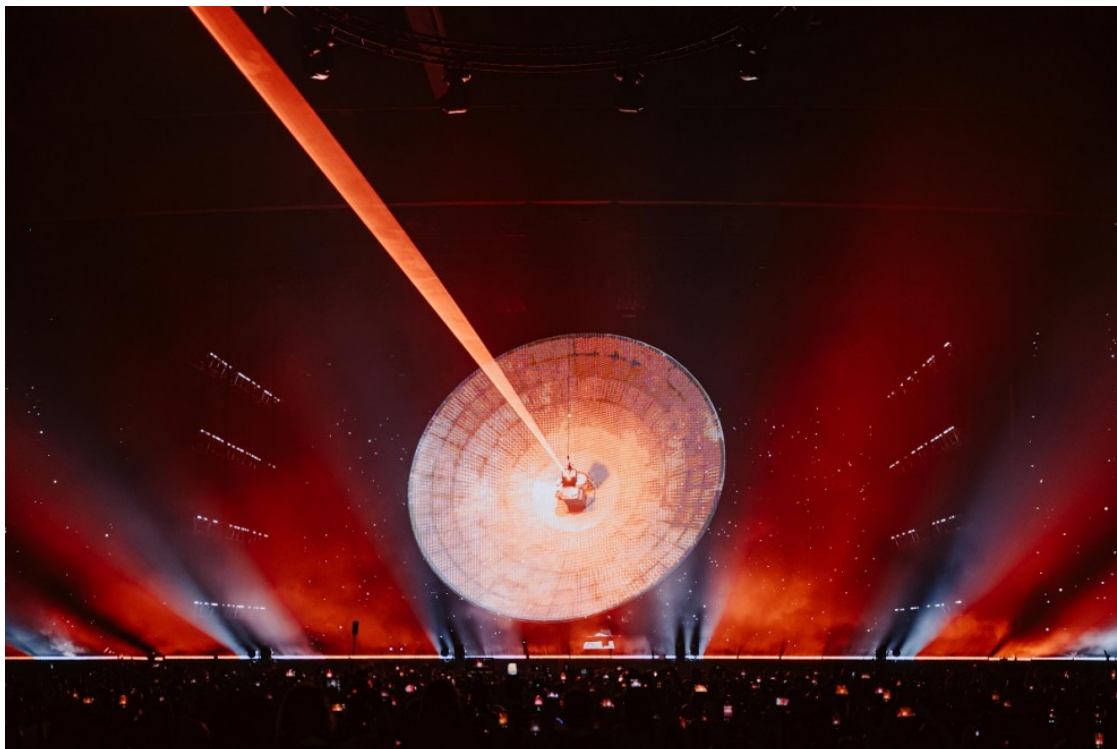
Bad Gyal al Sónar 2023 | Fernando Schlaepfer (Sónar)

El Sónar ha tancat avui l'edició d'aniversari dels seus 30 anys. Ho ha fet amb una nit de grans dives del pop i el dancehall, i del rap, i genis de l'electrònica i del remix. **Samantha Hudson, La Zowi, Eric Prydz, Alizzz Club 2000** DJ set, **Little Simz**... I és clar, la filla pròdiga **Bad Gyal**, que després de fer fama internacional i ser protagonista de l'anunci d'Estrella Damm, va tornar al Sónar, aquesta vegada en un dels escenaris principals de la seva versió nocturna.

De la mateixa manera que l'espot Mediterràniament d'Estrella dona la benvinguda a l'estiu català - almenys així s'ha pogut llegir a Viquipèdia-, el Sónar marca l'inici de la tòrrida calor barcelonina. Planyo a aquells que, com jo, no se n'havien adonat, i poc previsors, van vestir pantalons llargs i anaven desposseïts de ventall. Dit això, si s'ha de suar i passar calor, millor que sigui ballant els grans hits que es van sentir al Sónar.

El suec **Eric Prydz** va ser un dels primers espectacles de la nit, amb un show d'alçada. No només pel seu house que va convèncer a tot el públic, sinó també per les imatges, futuristes i 3D, que l'acompanyaven i que van demostrar com se les gasta el Sónar quant a potenciar la tecnologia. La

presentació d'*Holo* al Sónar va deixar al·lucinat al públic que s'hi havia congregat, amb un grapat d'imatges hologràfiques i tridimensionals sobre els seus caps que explicaven històries d'un futur no especialment optimista, que es descarregava amb els *drops* del suec en una mena de trànsit catàrtic.

El show 'Holo' d'Eric Prydz al Sónar 2023 Foto: Clara Orozco

Amb una gran diva com **Samantha Hudson** entremig, presentant el seu projecte *AOVE Black Label* -on no es va quedar ballant sola, com va cantar interpretant "Adicta al sonido" ("*Siempre que voy a bailar me quedo sola*"), va ser el torn de **Bad Gyal**. La maresmenca, concisa en els discursos -que va pronunciar en castellà-, va demostrar com es té guanyat el públic barceloní.

Bad Gyal -*BadGy*, per als amics, *el-pussy-k-mana*, internacionalment- havia actuat ja en el Sónar de Dia el 2017, i ahir va tornar triomfal, enguany al Sónar de Nit. Ja fos perquè el seu repertori és així, o perquè va escollir meticulosament el *setlist* de la nit, la sensació en sortir del seu concert va ser la d'*only temassos*. Hi va cantar temes del darrer disc -*Warm Up* (UMG Recordings, 2021), com "Blin blin", "Pussy" o "44", amb unes coreografies espectaculars, tant d'ella com del seu equip de ballarins. Però no es va estar d'interpretar altres *hits* impertèrrits, com la mítica "Santa Maria" -amb **Busy Signal**, publicada el 2019-; la celebrada "Flow 2000" amb què ja el 2021 ens va advertir que tornaven les modes dosmileres; "Zorra", publicada originalment amb la parella de l'altra artista més internacional que tenim -**Rosalía**-, **Rauw Alejandro**; o "Yo sigo igual", una de les poques cançons que té per ara amb versos en català, exceptuant la iniciàtica "Indapanden".

Bad Gyal al Sónar 2023 Foto: Fernando Schlaepfer (Sónar)

La recta final va ser una pujada accelerada de *hit rere hit* amb què va encendre el Sónar. "El sol me da", la banda sonora de l'anunci d'Estrella Damm d'aquest estiu, "Que rico" (col·laboració amb **Un Titico**), "La prendo", "Sexy" i la traca final, amb les seves cançons més celebrades d'ara i de sempre: "Nueva York (Tot*)" (2021), "Alocao" (2019) i "Fiebre" (2016). Un *show* amb un ritme trepidant que no va donar treva als balls acalorats amb què la rebia el públic -ni tampoc als ballarins, entre els quals una duia un ventall en tot moment-. L'única cosa més que es podria haver demanat del directe de **Bad Gyal** és l'esperada col·laboració amb una de les noves promeses de la música urbana catalana, la seva germana **Mushka**.

La nit va continuar amb els shows de **Chloé Caillet**, i el seus remixos de temes com "Mujeres" de **Mozart La Para** i **Justin Quiles**, o el fantàstic i nostàlgic DJ set d'**Alizzz**, que es va atrevir a convertir en format Sónar - techno cançons de **Blur**, com "Girls & Boys" o l'himne mil·lenniàl "Can't Get You Out Of My Head" de **Kylie Minogue**.

En el mateix escenari, poc més tard, va engegar el *flow* inacabable de la rapera britànica **Little Simz**. Fantàstica, reivindicativa, i omplint l'escenari ella sola, l'artista va regalar temes com "No Mercy", "Heart on Fire" -que inclou l'inspiradíssim vers "*My life is a blessing, but it comes with the stresses-*" i "101 FM", a més d'alguna cançó inèdita. La nit la van tancar **Amelie Lens** i **Angel Molina**, present al festival des de la seva primera edició.

El Sónar va ser música, festa i ball, és clar, però també va ser innovació, i, de fons, una reivindicació implícita i compartida de dones espectaculars que trepitgen fort l'escenari per defensar la seva llibertat, la llibertat del seu cos, la seva sexualitat i la seva identitat de gènere. Un pas per davant dels avenços efectius de la societat, el Sónar va tancar l'edició del seu trentè aniversari consolidant els seus valors intrínsecs i característics i sent més Sónar que mai.

